

F. t. l. vedr. opkrævning af indkomst- og formueskat til staten.

og nettoformue ske en sammenlægning af fællesboet og afdødes eventuelle særeje, hvis fællesboet skiftes i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet. Skiftes fællesboet først, efter det har været udleveret til længstlevende ægtefælle til hensiddende i uskiftet bo, gælder for dette bos vedkommende bestemmelsen i § 20 B, stk. 3. Længstlevendes særeje må, i det omfang det efter skiftelovens § 57, stk. 2, 2. pkt., er inddraget under skiftet, tages i betragtning ved afgørelsen af, om boet er skattefrit. Det forhold, at § 16, stk. 1, 2. pkt., benytter udtrykket „hele boets formue“ betyder ikke, at der ved afgørelsen af, om boet kan opnå skattefrihed, skal tages hensyn til løsøre, som efter almindelige regler ikke medregnes til den skattepligtige formue. Det fremgår af henvisningen til § 18, stk. 1, 1.-3. pkt., som vedrører formueskattepligten.

Reglen i § 16, stk. 1, 3. pkt., om tilbagebetaling af eventuelle indeholdte eller betalte foreløbige formueskattebeløb medfører en forskelsbehandling af mand og hustru. Hvis manden dør, udbetales formueskattebeløbene til boet. Dør hustruen, får manden godskrevet formueskattebeløbene. Boet er, uanset om det er manden eller hustruen, der dør, formueskattepligtig af den formue, som er inddraget under skiftet, allerede fra begyndelsen af det indkomstår, hvori dødsfaldet er sket. Reglerne svarer til § 18, stk. 3, i den gældende kildeskattelev, og de er bl. a. begrundet i, at det ikke er muligt at gennemføre en opdeling af de betalte foreløbige formueskattebeløb. Hvis ægtefællen overtager fællesboet til hensiddende i uskiftet bo, medens kun afdødes særeje skiftes, udbetales de foreløbige formueskattebeløb til længstlevende. Det gælder, hvad enten det er manden eller hustruen, der er afgået ved døden. Dette harmonerer også med, at særboets formueskattepligt først indtræder fra dødsfaldet, jfr. § 18, stk. 3, og § 20, stk. 1.

Det skattefrie bo må fritages for at indgive selvangivelse, uagtet bestemmelsen i § 16 kun omfatter indkomstkatterne. Som nævnt i de almindelige bemærkninger er det forudsat, at grænserne for boernes skattefrihed fastsættes således, at der ikke vil kunne blive tale om formuebeskatning. Efter § 81 i kildeskattelev kan finansministeren fastsætte regler om, at selvangivelsen under nærmere angivne betingelser kan erstattes af en erklæring, der kun omfatter visse af indkomst- og formueforholdene.

I de i § 16, stk. 2, under nr. 1-3 nævnte tilfælde beskattes boet af indkomsten fra dødsfaldet, jfr. § 17, stk. 1, og § 20, stk. 1.

Skattefriheden bortfalder ikke, fordi arveudlægget sker efter udløbet af 15 måneders fristen ifølge § 16, stk. 2, nr. 1. Blot skal skæringsdagen i den ende-

lige boopgørelse ligge inden for 15 måneder efter dødsfaldet, og den afsluttende opgørelse skal være indsendt inden dette tidspunkt.

I det skattefrie bo indtræder arvinger, ægtefælle eller legatarer ikke i boets skattemæssige stilling vedrørende aktiverne, jfr. § 33, stk. 2. Nettoværdierne i § 16, stk. 2, nr. 3, skal derfor også opgøres uden nogen form for passivering, jfr. § 33 A, hvor efter der alene skal foretages passivering i tilfælde, hvor der sker en skattemæssig succession. Selvom fællesboet skiftes samtidig med afdødes særeje i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet, kræver § 16, stk. 2, nr. 3, ikke, at der skal ske en sammenlægning af nettoværdierne i de endelige boopgørelser.

Bestemmelserne i § 16, stk. 3, svarer til en del af § 18 i arveafgiftsloven. Med henblik på at få tilvejebragt en vidtstrakt koordinering af bobeskatningen og arveafgiftsreglerne vil der som nævnt senere i indeværende folketingssamling blive fremsat forslag om ændring af arveafgiftsloven. Der vil bl. a. blive stillet forslag om, at skattemyndighedernes efterprøvelse af udlægsværdierne også skal ske med henblik på arveafgiftsberegningen. Skattemyndighederne må således også efterprøve værdierne i tilfælde, hvor der ikke er grund til at betvivle boets ret til skattefrihed.

Bestemmelsen i § 16, stk. 3, 4. pkt., om boets betaling af udgifterne ved vurderingen bør bringes i anvendelse, når der er grund til at antage, at boet, arvingerne, ægtefællen eller legatarer har søgt at opnå en skatte- eller afgiftsmæssig fordel ved at angive for høje eller for lave værdier.

Til § 17.

§ 17 svarer til § 17, stk. 1, 1. pkt., i kildeskattelev. Bestemmelsen anvendes, når der skiftes offentligt i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet, eller boet overgår fra privat til offentlig skiftebehandling inden 15 måneder efter dødsfaldet. Har boet forinden skiftebehandlingen været udleveret til længstlevende ægtefælle til hensiddende i uskiftet bo, gælder reglerne i § 20 B, stk. 1.

Efter § 17, stk. 1, ophører boets indkomstkattepligt på den dag, der anvendes som skæringsdag i den endelige boopgørelse. Skattepligten genindtræder ikke, blot fordi repartitionen ankes, eller de skattemæssige afgørelser påklages. Kun hvis den oprindelige skæringsdag ikke fastholdes, forlænges indkomstkattepligten.

Efter stk. 2, 1. pkt., overgår indkomstkattepligten til arvingerne, ægtefællen og legatarerne fra skæringsdagen i den endelige boopgørelse. Dette gælder, selv om arveudlægget først foretages nogen tid efter skæringsdagen i den endelige boopgørelse.